

Det er i det lys, at jeg peger på, at jeg er tilfreds med, at KL og regeringen fører samtaler om, hvordan man i fremtiden kan lave et aftalesæt, der er anderledes end det, vi har kendt indtil nu. Så ud fra *den* synsvinkel, har hr. Ole Glahn ret i, at der er ting i fremtiden, der kan være anderledes, men jeg anerkender ikke benævnelsen af, at der skulle være stor utilfredshed, og at det aldrig har været værre. Det billede må være opfundet i det radikale gruppeværelse.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu kan jeg oplyse hr. Leif Mikkelsen om, at der opfindes meget spændende i det radikale gruppeværelse, men altså ikke lige i denne sag. Det er faktisk ved at tale med indflydelsesrige folk i Kommunernes Landsforening og med kommunalpolitikere, at jeg har fået den opfattelse. Hr. Leif Mikkelsen kan jo spørge, og så vil han få det samme svar, som jeg her har refereret.

Jeg vil sige til hr. Leif Mikkelsen, at han skylder os et svar på: Hvis nu de forhandlinger mellem KL og regeringen fører til, at Kommunernes Landsforening peger på nogle nuværende lovgivningsområder, hvor man synes der foretages for meget detaljering, er regeringen og Venstre som regeringsbærende parti så villige til at se på den lovgivning også? Det vil jeg gerne have et konkret svar på.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Der kan jeg svare klart ja. Vi er til enhver tid villige til at se på, om den lovgivning, der er, er unødvendig.

Jeg kunne så over for hr. Ole Glahn pege på, at med hensyn til området for det frivillige foreningsarbejde – jeg tror, vi kender det godt begge to – altså vores lovgivning om foreningslivet i folkeoplysningsloven, har jeg sådan set gjort mig til rejsende talsmand for, at den kunne vi måske godt undvære i Danmark, fordi tilliden ville være der til, at kommunerne godt selv kunne tilrettelægge deres fritids- og kulturpolitik, uden at der skulle være centrale rammer for det.

Der støder vi så tit på, at borgerne, brugerne, ville være bekymrede over ikke at have centrallovgivning, så vi skal også have skabt en forståelse for, at man så tager den lokale debat og tager chancen for, at der er noget, der bliver anderledes, end man troede.

Det er jo en spændende diskussion, om borgerne nu egentlig vil af med centralregulerin-

gen, men jeg vil bare sige: Vi er klar til at fjerne al unødvendig lovgivning på det her område.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Nu er det jo karakteristisk, at vi har fået to taler og ikke noget andet. Vi har ikke fået nogen præciseringer, vi har ikke fået nogen arbejds gange, vi har ikke fået nogen prioriteringer. Vi kan forstå, at Venstre på en og samme tid påstår at kunne stå på borgernes side og på det kommunale selvstyres side, give KL ret i de ønsker, KL måtte have, og så er alt godt. Det kan jo ikke lade sig gøre, det hænger jo ikke sammen, der er ikke nogen linje i det, men det har været to pæne taler.

Jeg vil derfor bare spørge, for at få det til at være meget præcist: Er mål- og rammestyring noget, der iværksættes nu med disse spændende taler, som forholder sig til mål- og rammestyring som det vigtige, eller er mål- og rammestyring et projekt, der har været gældende for det kommunale selvstyres samarbejde med statsmagten i mange år?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jeg vil godt over for fru Pia Gjellerup pege på, at det at stå på både borgernes og kommunernes side på samme tid rent faktisk bør være muligt, nemlig ved både at sikre et godt kommunalt selvstyre med god bevægelsesfrihed og at sikre, at det, de gør, selvfølgelig er til gavn for borgerne, og dermed pege på, at opgaveløsningen fint kan foregå i andet regi end kommunerne. Så det mener jeg bestemt er en mulighed.

KL 10.40

Og til spørgsmålet om, hvorvidt det er noget, der starter nu: Nu har vi jo kendt til over tid, at mål- og rammestyring er et element, der har været ønsket og brugt. Jeg går ud fra, at vi kan blive enige om, at der med 98 nye stærke kommuner, som også Socialdemokraterne har været med til inddelingen af, skabes mulighed for i højere grad at arbejde med mål- og rammestyring, end det har været muligt tidligere med store forskelle i kommunestørrelserne, hvilket betød, at en mindre kommune måske ikke kunne klare den opgave og der dermed skulle findes andre veje end mål- og rammestyring.

Så nu ønsker vi bare at pege på, at kommunalreformen giver mulighed for, at man i praksis langt bedre kan holde fast i, at det er mål- og rammestyring og ikke detaljstyring, der er fremtidens varemærke, og derfor er vi klar til at gå